

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/623/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5612210861
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5612210861.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a sudcov JUDr. Františka Potockého a JUDr. Blaženy Stašíkovej, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Pribinova č. 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného splnomocneným zástupcom Fridrich Paľko, s. r. o., so sídlom Bratislava, ul. Grösslingova č. 4, IČO: 36 864 421, proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu majetkovej škody a náhradu nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 25. septembra 2013 č. k. 4C/214/2012-92, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom zo dňa 25. 09. 2013 č. k. 4C/214/2012-92 žalobu zamietol. Odporcovi nepriznal právo na náhradu trov konania.

Citujúc ust. § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1, § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákona č. 514/2003 Z. z.“) konštatoval, že v prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil návrhom vedeným pod sp. zn. 4C/214/2012 náhradu majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 770 eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vydaním poverenia až dňa 09. 07. 2010, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (§ 44 ods. 2 zákona NR SR č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučného poriadku“). Ďalším návrhom vedeným pod sp. zn. 4C/148/2012 si navrhovateľ uplatnil náhradu majetkovej škody v sume 125 eur a nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 715 eur tiež z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie vydaním poverenia až dňa 07. 07. 2010, teda po uplynutí zákonom stanovenej doby (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku). Okresný súd uznesením zo dňa 27. 02. 2013 č. k. 4C/148/2012-21 spojil na spoločné konanie veci vedené na okresnom súde pod sp. zn. 4C/148/2012 a sp. zn. 4C/214/2012 s tým, že konanie sa bude viesť pod sp. zn. 4C/214/2012.

Keďže žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie bola podaná pred 01. 06. 2011, konkrétne dňa 10. 05. 2010 (vec sp. zn. 4C/214/2012), resp. 23. 06. 2010 (vec sp. zn. 4C/148/2012), z dikcie citovaného ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku) potom vyplýva, že po preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu súd do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora vykonaním exekúcie. V predmetnej exekučnej veci vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX

6130/10, 7Er/692/2010 bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu dňa 23. 06. 2010, pričom súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie dňa 07. 07. 2010, teda v zákonnej lehote. Preto pokiaľ navrhovateľ svoju žalobu po skutkovej stránke odôvodnil tým, že poverenie nebolo vydané v zákonnej lehote, toto tvrdenie sa nepreukázalo ako pravdivé. V sporovom konaní je súd návrhom, ako aj skutkovými dôvodmi popísanými v žalobe viazaný. V predmetnej exekučnej veci vedenej pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým pod sp. zn. EX 3867/10, 6Er/467/2010 (vec sp. zn. 4C 148/2012) bola žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie doručená súdu dňa 10. 05. 2010, pričom súdnemu exekútorovi bolo udelené poverenie dňa 09. 07. 2010 po tom, čo exekučný súd požiadal Stály rozhodcovský súd Bratislava o predloženie rozhodcovského spisu SR 22168/09. Súd konštatoval s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 M Cdo/11/2010, že v exekučnom konaní zo zákona je súd oprávnený a povinný preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ust. § 45 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Taktiež s poukazom na uznesenie Najvyššieho súdu sp. zn. 6Cdo/105/2011 už v štádiu rozhodovania o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je exekučný súd konajúci o návrhu na nútený výkon právoplatného rozhodcovského rozsudku v zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku oprávnený aj bez návrhu (ex offa) skúmať, či rozhodcovská zmluva medzi zmluvnými stranami bola uzavretá platne.

Na základe uvedeného mal súd za to, že exekučný súd konal v predmetnej veci priebežne, bez zbytočných prieťahov, pričom s poukazom na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 16/2002 samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Dĺžka exekučného konania od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia do vydania poverenia na vykonanie exekúcie vzhľadom na vykonané úkony smerujúce k posúdeniu zákonnosti vedenej exekúcie nie je takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práva navrhovateľa na rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením jeho práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a práva na prejednanie veci v primeranom čase zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Vzhľadom k tomu, že súd nemal za preukázaný nesprávny úradný postup (existenciu prieťahov v predmetnom exekučnom konaní) ako jeden z predpokladov pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, súd návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) tak, že odporcoví, ktorý bol vo veci úspešný, právo na náhradu trov nepriznal, keďže tento si náhradu trov konania uplatnil, avšak nevyčísľil ich do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia a iné trovy konania mu zo spisu nevyplývajú. V takom prípade súd nie je podľa § 151 ods. 2 O. s. p. viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania.

Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho splnomocneného zástupcu.

V odvolaní vytýkal súdu, že v konaní došlo k vadám podľa § 221 ods. 1 O. s. p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, - rozhodoval vylúčený sudca, - súd I. stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, - neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, - rozhodnutie súdu I. stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K dôvodom odvolania bližšie uviedol:

Pokiaľ z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že súd prejednal vec v neprítomnosti odporcu a jeho splnomocneného zástupcu postupujúc podľa § 101 ods. 2 O. s. p., pretože sa navrhovateľ bez ospravedlnenia na pojednávanie nedostavil tak poukazuje na to, že podal elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu návrh na zrušenie pojednávania. V tejto žiadosti poukázal na skutočnosť, že súdu boli v návrhu oznámené skutočnosti, pre ktoré sú všetci sudcovia daného okresného súdu vylúčení z pojednávania a rozhodovania vo veci. Na základe týchto skutočností mal súd postupovať podľa ust. § 15 O. s. p. a predložiť vec na rozhodnutie predsedovi súdu, a ten vzhľadom na ust. § 12 O. s. p. mal predložiť vec na rozhodnutie o jej pridelení inému súdu. Navrhovateľovi však nebolo vôbec predložené rozhodnutie o vylúčení, resp. o nevyvúčení sudcov okresného súdu. V prípade nevyvúčenia sudcov, by sa bol bránil ochrany svojich práv na prejednanie veci pred zákonným sudcom sťažnosťou na ústavnom súde. Bez vydania akéhokoľvek rozhodnutia, bola však možnosť obrany voči prejednaniu veci pred

zákonným sudcom odňatá a celkom zmarená. Aj táto okolnosť svedčí o tom, že jeho tvrdenia o vylúčení sudcov súdu, ktorý spôsobil žalobcovi škodu, ktorej náhrady sa domáha v tomto konaní, sú relevantné a opodstatnené a všetci sudcovia tohto súdu majú byť z konania a rozhodovania vylúčení. Navrhovateľ teda riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania, uviedol dôležité dôvody a predložil súdu listiny spájané s označenými dôvodmi. Súd preto nemohol postupovať podľa ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a vec prejednať v neprítomnosti navrhovateľa. Ak tak spravil, odňal mu tým právo na konanie pred súdom. Ďalej navrhovateľ uviedol, že uskutočnil podanie (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nezhliadol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Je tomu tak aj preto (okrem dôvodov označených v návrhu), že rozhodnutie krajského súdu je v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov v skutkovo a právne totožných veciach. Je tiež v rozpore s judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zachovávanía práva na nestranný súd. Za takýchto okolností a s vedomím, že: - názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor z rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu, neobstojí; - navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť pre porušovanie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu; nebolo a nie je prípustné, aby konanie pokračovalo ústnym pojednávaním, v ktorom vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. V konaní bolo možné uskutočniť len také úkony, ktoré nepripúšťajú odklad. Ústne pojednávanie vo veci odklad pripúšťalo a nebolo neodkladným úkonom za danej procesnej situácie.

Súd sa podľa navrhovateľa nedostatočne oboznámil s podmienkami za ktorých je možné viesť konanie, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) nariadeného pojednávania z dôležitého dôvodu. Súd vychádzajúc z mylného skutkového stavu bez oboznámenia sa s obsahom predloženej ústavnej sťažnosti nesprávne aplikoval ust. § 101 ods. 2 O. s. p. a viedol pojednávanie na ktorom za neprítomnosti navrhovateľa meritórne rozhodol. V žiadosti sa pritom zdôrazňovalo, že navrhovateľ trvá na osobnej účasti právneho zástupcu na pojednávaní, avšak na takom, ktoré bude vedené nestranným sudcom na nestrannom súde.

Navrhovateľ tiež tvrdil, že nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, z ktorých súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a zachytil ich aj v odôvodnení svojho rozhodnutia. Nemal možnosť sa vyjadriť ani k dôkazom, ktoré súd vykonal a založil na nich svoje rozhodnutie, ani navrhnúť dôkazy na podporu svojich proti tvrdení. Za takejto procesnej situácie došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti, k porušeniu práva navrhovateľa na súdnu ochranu, ako aj k odňatiu jeho možnosti konať pred súdom.

V konkrétnostiach napríklad navrhovateľ uviedol, že súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, avšak v odôvodnení prezentované časové úseky tomu nenasvedčujú. Je nepochybné, že tvrdený nesprávny úradný postup bol v konaní jednoznačne preukázaný. Súd bol bezdôvodne nečinný, spôsobil tak zbytočné prieťahy v konaní a nerozhodol o návrhu navrhovateľa v zákonnej lehote. Ako je zrejmé, nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva hneď v niekoľkých skutočnostiach, nie len v jednej z nich. Konajúci súd sa musel preto vysporiadať so všetkými vytkávanými zložkami nesprávneho úradného postupu. V napadnutom rozhodnutí tomu tak nie je, čo robí rozhodnutie nepreskúmateľným pre nedostatok dôvodov. Záver súdu, že exekučný súd konal priebežne a bez zbytočných prieťahov z vykonaného dokazovania nevplyva, práve naopak, prieťahy sú z vykonaného dokazovania zrejmé.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu a vytknuté procesné chyby žiadal, aby odvolací súd zrušil rozsudok okresného súdu a vrátil vec tomuto súdu na opätovné prejednanie.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 204 ods. 1, § 201 O. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 201 O. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 O. s. p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O. s. p.) a rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O. s. p.) z nasledovných dôvodov:

Preskúmaním veci podľa odvolacieho súdu okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, pričom so záverom z neho vyplývajúcim, tak skutkovým ako aj právnym, sa v plnom rozsahu stotožnil. Inak

povedané, prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vec správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 157 ods. 2 O. s. p. V odôvodnení preskúmaného rozsudku sa riadne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli pre jeho rozhodnutie z hľadiska právneho posúdenia veci podstatné.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný, pri posudzovaní danej veci sa zaoberal len námietkami navrhovateľa uvedenými v odvolaní a procesným postupom prvostupňového súdu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

V odvolaní navrhovateľ namietal, že uskutočnil podania (obsiahnuté v texte návrhu), ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť.

Odvolací súd v prvom rade poukazuje na vyjadrenie navrhovateľa, ktorý na výzvu súdu uviedol, že námietku zaujatosti podľa § 15a ods. 1 O. s. p. okresnému súdu nepodal (č. l. 11 spisu sp. zn. 4C/214/2012). Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že Krajský súd v Žiline uznesením zo dňa 07. 01. 2013 č. k. 9NcC/57/2012-16 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš JUDr. Iveta Žišková je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4C/214/2012 a ostatní sudcovia Okresného súdu v Liptovskom Mikuláši nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci. Sudkyňou, ktorá sa v tejto veci vyjadrila bol aj Mgr. Zuzana Bajlová. Krajský súd uznesením zo dňa 03. 01. 2013 č. k. 7NcC/68/2012-16 rozhodol, že sudkyňa Okresného súdu Liptovský Mikuláš Mgr. Zuzana Bajlová nie je vylúčená z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde pod sp. zn. 4C/148/2012. Nad rámec uvedeného odvolací súd dopĺňa, že ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku (§ 14 a nasl. O. s. p.) predstavujú výnimku z významnej ústavnej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1 Ústavy SR). Vzhľadom na to možno vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a len zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi zjavne bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezáujato a spravodlivo. Samotný subjektívny názor účastníka konania, že v osobe určitého sudcu sú dané okolnosti vylučujúce ho z prejednávania a rozhodovania veci, nezakladá ešte bez ďalšieho dôvod pre legitímne obavy z jeho nestranného a nezaujatého rozhodovania. Dôvod na vylúčenie sudcu nezakladá ani skutočnosť, že sudca má prejednať a rozhodnúť vec, v ktorej odporcom je súd, na ktorom tento sudca vykonáva súdnictvo (viď napr. uznesenie NS SR z 31. 05. 2010 sp. zn. 3Nc/14/2010). Pre účely preskúmanej veci odvolací súd konštatuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie je bez ďalšieho ani to, že vykonáva súdnictvo na súde, ktorý údajne (podľa tvrdenia navrhovateľa) svojím nesprávnym úradným postupom v inej právnej veci založil zodpovednosť odporcu na náhradu škody a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Aplikačná prax Najvyššieho súdu SR pri zohľadnení tak subjektívneho, ako aj objektívneho hľadiska (teória zdania) sa v prevažujúcej miere prikláňa k záveru o povinnosti, ako aj požiadavke na sudcu v každej veci zachovať vecný profesionálny prístup, nadhľad, potrebnú dávku odstup. Preto samotná skutočnosť, že predmetom konania je nesprávny úradný postup, na ktorom sudca vykonával svoju funkciu, pričom tento nebol zákonným sudcom v exekučnej veci, v ktorej malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu, nezakladá pomer k veci.

Navrhovateľ v súvislosti s postupom okresného súdu v odvolaní namietal: - riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania z dôležitého dôvodu, - nemal možnosť sa vyjadriť k tvrdeniam odporcu, ani k dôkazom, ktoré súd vykonal, ani navrhnúť dôkazy.

Z obsahu spisu okresného súdu vyplýva, že nariadil na deň 27. 03. 2013 o 09.45 hod pojednávanie. Predvolanie doručil navrhovateľovi a jeho splnomocnenému zástupcovi dňa 04. 03. 2013, ako i odporcovi. Dňa 08. 03. 2013 došlo súdu vyjadrenie odporcu k návrhu na začatie konania. E-mailom došlým súdu dňa 26. 03. 2013 o 15.10 hod bol doručený súdu zo strany splnomocneného zástupcu navrhovateľa návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu. Navrhovateľ navrhol, aby súd prerušil konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd a ktorej dôsledkom bude zrušenie rozhodnutia Krajského súdu v Žiline zo dňa 07. 01. 2013 č.k. 9NcC/57/2012-16 vo veci nevylúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. Okresný súd pojednávanie určené na deň 27. 03. 2013 odročil na neurčito za účelom doplnenia e-mailového podania a rozhodnutia o procesnom návrhu navrhovateľa.

Následne okresný súd uznesením zo dňa 10. 04. 2013 č. k. 4C/214/2012-55 návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol. V dôsledku podaného odvolania zo strany navrhovateľa krajský súd uznesením zo dňa 22. 07. 2013 č. k. 5Co/262/2013-78 uznesenie okresného súdu potvrdil. Následne okresný súd nariadil pojednávanie na deň 25. 09. 2013, ktoré predvolanie bolo navrhovateľovi a jeho splnomocnenému zástupcovi doručené dňa 02. 09. 2013. Podaním došlým súdu dňa 24. 09. 2013 o 18.17 hod splnomocnený zástupca navrhovateľa požiadal o ospravedlnenie neúčasti na tomto pojednávaní a odročenie pojednávania na iný vhodný termín. Ako dôvod uviedol, že v určenom čase boli vytýčené pojednávania v právnej veci navrhovateľa voči odporcovi pred Okresným súdom Nové Zámky senát 13C na 25. 09. 2013 o 08.15 hod do 09.45 hod a pred Okresným súdom Nitra senát 10C na 25. 09. 2013 od 13.00 hod do 15.00 hod, pričom klient trvá na účasti splnomocneného advokáta a vylučuje substitúciu. Súčasne žiadal súd, aby sa nekonalo v jeho neprítomnosti. Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd konal a rozhodol v neprítomnosti navrhovateľa a jeho splnomocneného zástupcu. Z odôvodnenia rozhodnutia okresného súdu vyplýva, že v súlade s ust. § 101 ods. 2 O. s. p. konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania, keď odporca svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti. Súd konal a rozhodol napriek žiadosti navrhovateľa a jeho právneho zástupcu o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie s iným pojednávaním keď dospel k záveru, že kolízia pojednávania splnomocneného zástupcu navrhovateľa s iným pojednávaním nie je dôvodom pre odročenie pojednávania aký má na mysli ust. § 101 ods. 2 O. s. p. Súd pritom prihliadol na zásadu hospodárnosti konania a právo účastníka na prejednanie veci bez zbytočných prietahov a v primeranej lehote.

Je právom a zároveň povinnosťou účastníkov sa nariadeného pojednávania zúčastniť. S poukazom na uznesenie NS SR sp. zn. 3 Obdo 11/2013 prekážka alebo iná okolnosť musí predstavovať „dôležitý dôvod“. Príčina, prečo sa účastník pojednávania zúčastniť nemôže a z ktorej dôvodu žiada o odročenie pojednávania sa musí s ohľadom na jej povahu vyznačovať nepredvídateľnosťou, záväznosťou, rozsahom alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti.

Pokiaľ ide o pojednávanie určené na deň 27. 03. 2013 tak ako vyplýva z vyššie uvedeného toto bolo odročené za účelom rozhodnutia o procesnom návrhu navrhovateľa na prerušenie konania. Navrhovateľovi boli doručené aj uznesenia krajského súdu o nevyhlúčení sudcov okresného súdu. Dôsledkom toho aj bolo, že podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania z dôvodu objektívneho porušenia zásady nestrannosti súdu a sudcu a navrhol prerušiť konanie do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení jeho práva na zákonného sudcu a práva na nestranný súd na základe čoho bude zrušené rozhodnutie krajského súdu vo veci nevyhlúčenia sudcu povereného prejednávaním veci. O návrhu navrhovateľa bolo právoplatne rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené navrhovateľom vytýkaná námietka v odvolaní o odňatí možnosti konať pred súdom je v danom prípade nedôvodná.

Čo sa týka pojednávania určeného na deň 25. 09. 2013 navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca (advokát), ktorí boli na pojednávanie včas predvolaní, viac ako 5 dní pred termínom pojednávania (§ 115 ods. 2 O. s. p.) sa tohto nezúčastnili z vlastného rozhodnutia. Tvrdenie o kolízii s iným pojednávaním navrhovateľ ničím nepreukázal. Okrem toho krajskému súdu je z úradnej činnosti známe, že predmetná advokátska kancelária splnomocneného zástupcu navrhovateľa disponuje viacerými osobami spôsobilými poskytnúť právne zastúpenie navrhovateľovi na pojednávanie v danej veci a to okrem advokátov aj viacerými advokátskymi koncipientami pričom z návrhu na odročenie pojednávania nevyplývalo z akých dôvodov sa pojednávanie na okresnom súde nemohla zúčastniť ani jedna z týchto osôb. Navyše je súdu známe, že navrhovateľ podal v rovnakom čase veľký počet návrhov na všetky okresné sudy v Slovenskej republike, preto je pravdepodobnosť vzniku kolízie jednotlivých pojednávanií na rôznych súdech veľmi vysoká. Vzhľadom na uvedené sa žiadosť splnomocneného zástupcu navrhovateľa javila ako špekulatívna, keďže z nej vyplýva snaha zástupcu akýmkoľvek možným spôsobom dosiahnuť odročenie pojednávania a oddialenie rozhodnutia vo veci samej. Vychádzajúc z uvedeného bol aj odvolací súd toho názoru, že dôvody uvádzané navrhovateľom nebolo možné považovať za dôležité dôvody pre odročenie v zmysle ust. § 101 ods. 2 O. s. p.

Tým si navrhovateľ a jeho splnomocnený zástupca sami zmarili možnosť realizovať na pojednávaní svoje procesné oprávnenia, a to najmä možnosť navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom a tvrdeniam protistrany, právo na poučenia v zmysle ust. § 118 ods. 2 O. s. p. ako aj v zmysle ust. § 120 ods. 4 O. s. p., ktoré sa realizujú spravidla na pojednávaní (vo vzťahu k prítomným účastníkom). Okrem toho podľa odvolacieho súdu okresný súd na pojednávaní vykonal dokazovanie navrhnuté samotným navrhovateľom (č. I. 2 spisu sp. zn. 4C/214/2012, 7C/148/2012) prečítaním listín z pripojených

exekučných spisov (sp. zn. 6Er/467/2010, sp. zn. 7Er/692/2010), ktoré preto slúžili ako dôkaz v danom konaní.

Vzhľadom na uvedené neexistoval podľa odvolacieho súdu dôvod pre vylúčenie zákonnej sudkyne Mgr. Zuzany Bajlovej z prejednávania a rozhodovania predmetnej veci a preto nerozhodoval vec vylúčený sudca. Okresný súd v danom prípade vykonal tiež dokazovanie náležitým spôsobom a v potrebnom rozsahu, spôsobom plne zodpovedajúcim kontradiktórnosti sporového konania umožnil účastníkom realizáciu ich procesných práv a preto postupom okresného súdu nedošlo k odňatiu práva navrhovateľa konať pred súdom.

Námietka navrhovateľa, že okresný súd sa dopustil viacerých omylov keď konštatoval, že navrhovateľom namietané lehoty na vydanie rozhodnutia boli dodržané, nie je dôvodná, nakoľko údaje konštatované v odôvodnení napadnutého rozsudku korešpondujú s údajmi uvedenými v oboznámených spisoch sp. zn. 6Er/467/2010 a 7Er/692/2010. Tvrdenie navrhovateľa ohľadom veci sp. zn. 6Er/467/2010 o tom, že o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie s omeškaním viac ako 14 mesiacov sa ukázalo ako nepravdivé. Okresný súd sa podrobne zaoberal namietaným postupom v exekučnom konaní a vysvetlil z akého dôvodu tento postup považoval za správny. Odvolací súd poukazuje na to, že podľa odôvodnenia napadnutého rozsudku zákonom stanovená lehota na vydanie poverenia síce nebola dodržaná ale so zreteľom na ustálenú rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR (II.ÚS 471/2012, I.ÚS 86/02, I.ÚS 70/02, I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00) samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty nemožno automaticky vyhodnotiť ako porušenie základného práva účastníka konania (na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov). Samotné nedodržanie zákonnej lehoty nemožno totiž vnímať izolovane, oddelene od ostatných okolností, ktoré objektívne majú vplyv na jej plynutie a významnou mierou sa podieľajú na jej predĺžení. Preto bolo nevyhnutné prihliadať na všetky podstatné okolnosti prípadu, tak ako to učinil v tomto konaní aj okresný súd. Keďže nebol splnený základný predpoklad zodpovednostného vzťahu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (nesprávny úradný postup) nebol dôvod zaoberať sa ďalšími predpokladmi, t.j. škodou a príčinnou súvislosťou medzi nesprávnym úradným postupom a škodou. Pokiaľ ide o vec sp. zn. 7Er/692/2010 odvolací súd sa stotožnil s právnym záverom okresného súdu, že lehota na vydanie poverenia bola v zmysle ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku dodržaná a nebol zistený nesprávny úradný postup ako základ nároku na uplatnenie škody.

Z týchto dôvodov rozsudok okresného súdu vrátane výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 142 ods. 1 O. s. p. v spojení s ust. § 224 ods. 1 O. s. p. V odvolacom konaní bol úspešný odporca, ktorý si však náhradu trov odvolacieho konania postupom podľa § 151 ods. 1 O. s. p. neuplatnil, resp. mu ani žiadne trovy nevznikli. Odvolací súd preto rozhodol, že odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v senáte pomerom 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.